Bogár László: Kiss helyett Gyurcsány

2014 augusztus 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Tegnap volt tíz éve, hogy 2004. augusztus 25-én a Finacial Times tudósítást közölt Budapestr?l, amelynek az volt a lényege: a kormányzó szocialista párt kongresszusa (a megbuktatott Medgyessy Péter utódaként) két jelölt közül választhat.

Az egyik olyan, mint Leonyid Brezsnyev volt szovjet pártf?titkár, a másik meg, mint Tony Blair, az akkor még igen

népszer? angol miniszterelnök – írták.

Talán nem kell külön hangsúlyozni, hogy a Finacial Times szerint Kiss Péter volt a magyar Brezsnyev, és Gyurcsány Ferenc a magyar Tony Blair. Engem nem f?ztek baráti szálak a nemrég elhunyt Kiss Péterhez (bár mindig korrekt politikai vitapartnernek tartottam), de amikor tíz éve ezeket a sorokat olvastam, ?szinte rokonszenvet éreztem iránta. Akit ugyanis ilyen útszéli módon támad, tesz lehetetlenné, lényegében semmisít meg, legalábbis szimbolikusan, az önmagát a világ legkorrektebb sajtóorgánumának tartó és globális véleményhatalomként tevékenyked? Financial Times, az mindenképpen megérdemli az együttérzést.

Ma már történelmi tény, hogy a Medgyessy Pétert egy máig is feltáratlan bels? „összeesküvéssel” megdönt? er?k két egymással legalább olyan éles ellentétben álló áramlatot képviseltek, mint amilyen elégedetlenséget éreztek mindketten Medgyessy iránt.

Az egyiküknek a megdöntött miniszterelnök túlságosan liberális volt, a másiknak viszont t?rhetetlenül „szocialista”. Az utóbbi tábort külön b?szítette az a (szerintük) „politikai amat?rizmus”, amelynek lényege az volt, hogy Medgyessy komolyan vette az ígéreteit (micsoda dolog ez!), és ezeket a választási gy?zelem után meg is valósította; és akinek programját a választás után ellenzékbe kerül? Fidesz – egyébként nagyon helyesen –, szintén megszavazta a parlamentben. (Ez azon ritka reménykelt? események egyike volt a rendszerváltás történetében, amikor a politikai osztály józan többsége megmutatta, hogy talán nemcsak a globalista kollaboránsok cinizmusa jellemzi ?ket.) Miféle „lúzer” tempó ez, dohogtak a liberálisok, akiknek élére egyre inkább az eredetileg Medgyessyt is „menedzsel?” Apró-klán „bels? embere”, Gyurcsány Ferenc állt.

Az ?szödön elmondott beszédében kés?bb éppen azt ismertette végtelen politika-lélektani precizitással, hogyan kell ezt csinálni akkor, ha az ember nem „lúzer”, hanem a „vinner” akar lenni. Hát, lett is, és éppen ezért kellene kicsit eltöprengeni arról, hogy akik most Kiss Péter temetésén könnyezve egekig magasztalták ?t, vajon hol voltak tíz évvel ezel?tt? Vajon akadt-e egyetlen szocialista párti kongresszusi küldött, aki legalább jelezte volna azt az arcátlan cinizmust, amivel a Finacial Times, illetve a lapon keresztül a globális pénzhatalmi rendszer megüzente, hogy hová kell majd tenni az ikszet a szavazásnál?

És vajon szembesültek-e azzal, hogy Gyurcsány Ferenc megválasztásával nemcsak Kiss Pétert és az általa képviselt valóban becsületesen szocialista irány útját torlaszolták el végleg, de utat nyitottak annak a cinikus

ultraliberális kurzusnak is, amely aztán a végjátékban Gyurcsányt ugyanilyen könnyedséggel hajította el? És ez az ultraliberalizmus most lényegében három, sehonnan sehová sem tartó, egymást most éppen kölcsönösen felszámoló „eszdéeszes” frakcióra tépte szét a valaha létezett szocialista pártot.

Ahogy Vörösmarty írja a Gondolatok a könyvtárban cím? versében: „…Az el nem ismert érdem h?sei, / Kiket – mid?n már elhunytak s mid?n / Ingyen tehette / – csúfos háládattal / Kezdett imádni a galád világ…” Cseppet sem szeretném kétségbe vonni senkinek az ?szinte gyászát, de vajon a temetésen beszédet mondók közül látta-e bárki is ebben a drámában a saját felel?sségét? Azt persze soha sem fogjuk megtudni, hogy mi lett volna, ha… De az biztos, hogy Kiss Péter lelkében aligha múlt el nyomtalanul számos társának képmutató cinizmusa. Igen, Kiss Péter egyike volt azon keveseknek, akik legalább megpróbáltak becsületesek maradni a politika hazugságra, gátlástalanságra, cinizmusra épül? világában. És ha már életével és életében nem tudott ezen változtatni, akkor ne vegyük el az emlékét?l azt az esélyt, hogy legalább a halála lehessen figyelmeztetés. Olyan int? jel, ami a politika minden szerepl?je számára adna feladatot. Nyugodjék hát békében, de minket, megmaradókat ne hagyjon békében nyugodni sorsa és emléke.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló